

Κοιτώντας προς το καλοκαίρι με τον κυρ Φώτη Κόντογλου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Βλογημένος ο άνθρωπος που μπορεί, τώρα τὸ καλοκαίρι, νὰ ξεμακρύνει γιὰ λίγο ἀπὸ τὴν ταραχὴ τῆς πολιτείας.

Ἄν τοῦ ἀρέσει ἡ θάλασσα, ἅς πάει σὲ κανένα νησί, πὺν δὲν εἶναι ἀκόμα χαλασμένοι οἱ νησιῶτες, ἢ σὲ κανένα ψαροδοχῶρι. Νὰ μὴν κουβαλήσει ὅμως μαζί του τὴν πολιτεία, ὅπως κάνουνε πολλοί, πὺν ἀπὸ τὴ μιὰ θέλουνε νὰ ἀφήσουνε τὴν ταραχὴ πίσω τους, κι ἀπὸ τὴν ἄλλη κουβαλᾶνε μαζί τους ὅλα τὰ περίπλοκα καὶ κουραστικὰ καθέκαστα τῆς πολιτείας.

Πάρε μαζί σου ὅσο λιγώτερα πράγματα μπορείς. Γιατί, τὸ πιὸ μεγάλο κέρδος πὺν θὰ ἔχεις πηγαίνοντας σ' ἓνα τέτοιο μέρος, θὰ ἔναι ἡ φχαρίστηση πὺν νιώθει ὁ ἄνθρωπος σὰν τοῦ λείφουνε πολλὰ πράγματα, πὺν τὰ ἔχει στὴν πολιτεία τόσο εὔκολα, καὶ πὺν ἐκεῖ πέρα θὰ τοῦ φαίνεται σὰν κάποια μεγάλη ἀπόλαυση καὶ χαρὰ τὸ πιὸ παραμικρὸ πρᾶγμα.

Δυστυχισμένοι οἱ ἄνθρωποι ποὺ δὲν τοὺς λείπει τίποτα, καὶ δὲν ἔχουνε τὴν ἐλπίδα νὰ λαχταρήσουνε κάποιο πράγμα, εἴτε φαγητὸ εἶναι, εἴτε ξεκούρασμα, εἴτε ὁμιλία, εἴτε ζεστασιά, εἴτε δροσιά.

Καὶ καλότυχοι ἀληθινὰ ὅσοι δὲν τὰ ἔχουνε ὅλα εὐκόλα, καὶ γιὰ τοῦτο γίνονται γιὰ δαύτους ὁλοένα νέα καὶ δροσερὰ ὅλα τὰ πράγματα.

Ἀπὸ τὸ βιβλίο «Εὐλογημένο Καταφύγιο» (ἔκδ. Ἀκρίτας σ. 11)